మొహమ్మద్ నూరుల్లా, దివంగత ఖాన్ ఎస్టేట్‌కు ప్రాతినిధ్యం వహిస్తున్నారు.
వర్సెస్
ఆదాయపు పన్ను కమీషనర్, మద్రాస్.
[జె.ఎల్. కపూర్, ఏం. హిదయతుల్లా, జె.సి షా, న్యాయమూర్తులు]

1961
జనవరి,18

చట్టం:

ఆదాయపు పన్ను–మహమ్మదీయన్ నిర్వహించ బడిన వ్యాపారాలు – సంఘం లోని వ్యక్తుల యొక్క మదింపు–వారసులు–పార్టీల సమ్మతితో నియమించబడిన రిసీవర్లు –రిసీవర్లను వ్యక్తుల సంఘం యొక్క ఆదాయంగా మదింపు చేయడం–చెల్లుబాటు–భారతీయ ఆదాయపు పన్ను చట్టం , 1922 (2 ఆఫ్1922)లోని సెక్షన్ 3.

ముఖ్య గమనిక:

ఒక నిర్దిష్ట బ్రాండ్ బీడీల తయారీ మరియు అమ్మకం వ్యాపారాన్ని 0 అనే మహమ్మదీయుడు కొనసాగించాడు, అతను 1942 లో మరణించాడు , అతనికి ఒక మైనర్ కొడుకు అతడు అప్పీలుదారు, అతని వితంతువు L, మరియు నలుగురు పిల్ల లు. వ్యాపారంతో సహా 0 విడిచిపెట్టిన ఆస్తుల విభజనకు సంబంధించి మొదట అప్పీలుదారుడు మరియు తరువాత L చే ప్రొసీడింగ్స్ తీసుకోబడ్డాయి , మరియు ప్రొసీడింగ్స్ పెండింగ్ లో ఉన్న సమయంలో మే 17, 1943 న పక్షాల సమ్మతితో కోర్టుచే నియమించబడిన రిసీవర్లు ఈ వ్యాపారాన్ని కొనసాగించారు. 1946 నవంబరు 25 వరకు రిసీవర్లు వ్యాపారాన్ని కొనసాగించారు, విచారణ సమయంలో ఈ వ్యాపారాన్ని సహ–వారసుల మధ్య వేలం ద్వారా అమ్మకానికి ఉంచారు మరియు అప్పీలుదారు కొనుగోలు చేశారు. మదింపు సంవత్సరాలు 1944–45

నుండి 1947–48 వరకు మరియు అకౌంటింగ్ సంవత్సరాలు 1943 నుండి 1946 వరకు , వ్యాపారం యొక్క లాభాలు వ్యక్తుల సంఘం యొక్క ఆదాయంగా రిసీవర్ల చేతుల్లో ఆదాయపు పన్నుగా మదింపు చేయబడ్డాయి మరియు ప్రతి సహ–వారసుల లాభాల వాటాలను విడిగా పన్ను విధించాలన్న పిటిషనర్ వాదనను ఆదాయపు పన్ను అధికారులు తిరస్కరించారు. ఈ వ్యాపారం 0 యొక్క వారసుల ద్వారా వారసత్వంగా వచ్చిందని మరియు అకౌంటింగ్ సంవత్సరాల్లో మొదట L మరియు మరొకరు మరియు తరువాత రిసీవర్ల ద్వారా విరామం లేకుండా నిర్వహించబడిందని వాస్తవాలు చూపించాయి , వ్యాపారం యొక్క స్వభావం దానిని విభజించలేని విధంగా ఉంది మరియు అన్ని పార్టీలు వ్యాపారాన్ని ఐక్యత మరియు నియంత్రణతో కొనసాగించాలని కోరుకున్నాయి.

అన్ని పార్టీల సమ్మతితోనే వ్యాపారం జరిగిందని కనుగొనబడిన తరువాత , సహ–వారసులు భారత ఆదాయపు పన్ను చట్టం, 1922 లోని సెక్షన్ 3 యొక్క అర్థంలో వ్యక్తుల సంఘాన్ని ఏర్పాటు చేశారు మరియు వ్యాపారం యొక్క ఆదాయాన్ని వ్యక్తుల సంఘం యొక్క ఆదాయంగా అంచనా వేయవచ్చు ; మృతుడి ఆస్తి నిర్వహణ కోసం లేదా సహ–వారసుల వాటాల విభజన కోసం ఆ సమయంలో దావా పెండింగ్ లో ఉన్నంత మాత్రాన ఈ కేసులో పన్ను విధింపుపై ప్రభావం చూపలేదు.

కమీషనర్ ఆఫ్ ఇన్ కమ్ టాక్స్ , బొంబాయి వర్సెస్. ఇందిరా బాలకృష్ణ, [1960] 3 SCR 513, అనుసరించింది.

ఎస్.సి.మజుందార్, రిసీవర్, త్రిగుణైత్ బ్రదర్స్ ఎస్టేట్ వర్సెస్. ఆదాయపు పన్ను కమీషనర్ , (1947) 15 ఐ.టి.ఆర్. 484 , ఇది సుప్రీంకోర్టు యొక్క పై నిర్ణయానికి విరుద్ధంగా ఉంది ఇప్పటివరకు ఆమోదించబడలేదు.

తీర్పు:

సివిల్ అప్పీల్ అధికార పరిధి:

సివిల్ అప్పీల్ నం. 303 నుండి 307 1960.

1957 మే 14న మద్రాసు హైకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పు మరియు , ఉత్తర్వుల నుండి ప్రత్యేక సెలవు ద్వారా అప్పీలు చేసిన కేసులో నెం. 111–1953..

అప్పీలుదారు తరపున ఆర్. గణపతి అయ్యర్ మరియు జి. గోపాలకృష్ణన్.

ప్రతివాది తరపున కె.ఎన్. రాజగోపాల్ శాస్త్రి డి. గుప్తా.

జనవరి 18, 1961 న. న్యాయస్థానం యొక్క తీర్పును కపూర్ న్యాయమూర్తి గారు వెలువరించారు.–

భారత ఆదాయపు పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 66(1) (ఇకపై "చట్టం"గా పేర్కొనబడింది) కింద మద్రాస్ హైకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పు మరియు ఉత్తర్వులకు వ్యతిరేకంగా ప్రత్యేక సెలవు ద్వారా ఈ అప్పీళ్లను తీసుకొచ్చారు. ప్రస్తావించిన ప్రశ్న ఏమిటంటే:–

'స్పేడ్ క్లోవర్ బీడీలు ' వ్యాపారం యొక్క ఆదాయ–పన్ను మదింపు ప్రకారం మరణించిన వ్యక్తి యొక్క ఎస్టేట్ కు చెందినది , మరియు మునుపటి సంవత్సరాల్లో 1943 నుండి 1946 వరకు నిర్వహించిన మదింపు సంవత్సరాలు, వ్యక్తుల సంఘం 1944–45 నుండి 1947–48 వరకు చెల్లుబాటు అయ్యేదా?

మరియు ఈ ప్రశ్న నిశ్చయాత్మకంగా నిర్ణయించబడింది మరియు అందువల్ల అప్పీలుదారులకు వ్యతిరేకంగా నిర్ణయించబడింది.

స్పేడ్ క్లోవర్ బ్రాండ్ బీడీల తయారీ , అమ్మకం వ్యాపారం చేస్తున్న ఖాన్ సాహిబ్ మహమ్మద్ ఊమర్ సాహిబ్ అనే వ్యక్తి 1942 డిసెంబర్ 17న మరణించాడు , అతని భార్య, వితంతువు లుత్ఫన్నీసా బేగం, నలుగురు పిల్లలు ఊమర్ సాహిబ్ మరణించే నాటికి మైనర్లుగా ఉన్న ఒక మైనర్ కుమారుడు మొహమ్మద్ నూరుల్లా (అప్పీలుదారు) ను విడిచిపెట్టారు. నూరుల్లా తన తదుపరి స్నేహితుడి ద్వారా ఫోర్మాపై దావా వేయడానికి దరఖాస్తు చేసుకున్నాడు మరియు ఆ విచారణలు పెండింగ్ లో ఉన్న సమయంలో మద్రాసు హైకోర్టుకు చెందిన ఇద్దరు న్యాయవాదులను 1943 మార్చి 17 న మృతుడి ఆస్తులకు జాయింట్ రిసీవర్లుగా నియమించారు. పార్టీల అంగీకారంతోనే ఈ నియామకం జరిగింది. మే 10, 1943 న , వితంతువు లూత్ఫన్నీసా విభజన కోసం దావా వేసింది మరియు ఉమ్మడి రిసీవర్ల కొనసాగింపు కోసం కూడా దరఖాస్తు చేసింది. నూరుల్లా ఈ దరఖాస్తును వ్యతిరేకించాడు, కాని 1943 మే 25 నాటి ఉత్తర్వు ద్వారా , రిసీవర్లను కొనసాగించాలని ఆదేశించబడింది మరియు వారు మునుపటిలాగే వ్యాపారాన్ని కొనసాగించారు. కాలక్రమేణా విభజనకు సంబంధించిన ప్రాథమిక డిక్రీని ఆమోదించారు. తండ్రి మరణానంతరం వ్యాపారాన్ని విచ్ఛిన్నం చేయాలని ఏ పార్టీ కూడా కోరుకోలేదని హైకోర్టు వ్యాఖ్యానించింది. ప్రారంభంలో లుత్ఫన్నీసా మరియు దావూద్ ఈ వ్యాపారాన్ని కొనసాగించారు మరియు వారి నియామకం జరిగిన తేదీ నుండి , అంటే మే 17 , 1943 వరకు, సంయుక్త రిసీవర్లు నవంబర్ 25 , 1946 వరకు వ్యాపారాన్ని కొనసాగించారు , విచారణ సమయంలో ఈ వ్యాపారాన్ని సహ-వారసుల మధ్య వేలం ద్వారా అమ్మకానికి పెట్టారు మరియు నూరుల్లా కొనుగోలు చేశారు.

మదింపు సంవత్సరాలు 1944-45 నుండి 47-48 వరకు , సంబంధిత అకౌంటింగ్ సంవత్సరాలు 1943 నుండి 1946 వరకు ఉన్నాయి . వ్యాపారం యొక్క లాభాలను వ్యక్తుల సంఘం యొక్క ఆదాయంగా రిసీవర్ల చేతుల్లో పన్నుగా అంచనా వేయబడింది మరియు ప్రతి సహ-వారసుల లాభాలలో వాటాను విడిగా పన్ను వేయాలనే పిటిషనర్ వాదనను ఆదాయపు పన్ను అధికారులు అలాగే ఆదాయపు పన్ను అప్పిలేట్ ట్రిబ్యునల్ తిరస్కరించింది. డిపార్ట్ మెంట్ మరియు, ట్రిబ్యునల్ ముందు లేవనెత్తిన ఏకైక ప్రశ్న ఏమిటంటే వ్యాపారం యొక్క ఆదాయం యొక్క పన్ను మదింపు. చట్టంలోని సెక్షన్ 9(3) ప్రకారం పన్ను విధించిన ఆస్తుల ఆదాయానికి సంబంధించి ఎలాంటి వివాదం లేదు.

ఈ వ్యాపారాన్ని ఊమర్ సాహిబ్ వారసులు వారసత్వంగా పొందారు మరియు అకౌంటింగ్ సంవత్సరాల్లో మొదట వితంతువు మరియు దావూద్ మరియు తరువాత రిసీవర్లు సంయుక్తంగా నిర్విరామంగా కొనసాగించారు. వ్యాపారం యొక్క స్వభావం ఎలా ఉందంటే , దానిని విభజించలేము మరియు మొత్తంగా ఒక నియంత్రణతో ముందుకు సాగాలి మరియు అన్ని పార్టీలు ఈ ఐక్యతను పరిరక్షించాలని కోరుకున్నాయి మరియు పరిరక్షించాయి. వితంతువు అయిన లుత్ఫున్నిస్సా తరపున రిసీవర్‌షిప్ కోసం దాఖలు చేసిన దరఖాస్తుపై అప్పీలుదారు వ్యతిరేకత , అప్పీలుదారు వేర్వేరు వ్యక్తులను నియమించాలని కోరుకోవడం మరియు వ్యాపారాన్ని కొనసాగించడానికి లేదా నియంత్రణ ఐక్యత కోసం కాదు . ఆదాయపు పన్ను అప్పిలేట్ ట్రిబ్యునల్ తన ఉత్తర్వుల్లో ఇలా పేర్కొంది:-

"వాస్తవానికి, వ్యాపారం కొనసాగింపులో ఎటువంటి మార్పు లేదు మరియు మహమ్మద్ ఊమర్ సాహెబ్ మరణించిన తేదీ నుండి 1943 మార్చి 24 వరకు, లుత్ఫన్నీసా బేగం తన తరపున మరియు ఆమె మైనర్ పిల్లలు మరియు ఆమె మైనర్ సవతి కుమారుడు మహమ్మద్ నూరుల్లా తరపున పరస్పర

అంగీకారం మరియు సమ్మతితో ఈ వ్యాపారాన్ని కొనసాగించారు. కాబట్టి, మహమ్మద్ ఊమర్ మరణానంతరం అతని ఆస్తి వారసత్వంగా వచ్చి , ఆదాయాన్ని ఆర్జించడానికి తమ వనరులను సమీకరించుకున్న వ్యక్తుల కలయికతో నడపబడిందనడంలో ఎలాంటి ప్రయోజనం లేదు."

మరియు హైకోర్టు ఇలా వ్యాఖ్యానించింది:

"రిసీవర్లుగా నియమించబడే వ్యక్తులపై వ్యతిరేకత స్పష్టంగా ఉంది, వ్యాపారం కొనసాగించడానికి లేదా అవసరమైన నియంత్రణ ఐక్యతకు కాదు. వ్యాపారాన్ని నిర్వహించడానికి రిసీవర్ల నియామకం కోసం గతంలో దరఖాస్తు చేసుకున్నప్పుడు నూరుల్లా స్వయంగా గ్రహించాడు. 1943 నాటి తన దరఖాస్తు నంబరు 1162 లో రిసీవర్లను కొనసాగించాలని లుత్ఫున్నీసా కోరినప్పుడు నూరుల్లా వ్యతిరేకించినప్పటికీ, కోర్టు ఆదేశాల ప్రకారం వ్యాపారాన్ని నిర్వహించడానికి సరైన వ్యక్తులతో వ్యాపారాన్ని కొనసాగించాలనే నూరుల్లాతో సహా సహ-భాగస్వాములందరి కోరిక ఉనికి స్పష్టంగా ఉంది. ఆ ఉద్దేశ్యంతోనే డిపార్ట్ మెంటల్ అధికారులు , వారితో ఏకీభవించిన ట్రిబ్యునల్ సహ భాగస్వామ్యులు 'వ్యక్తుల సంఘం 'గా ఏర్పడ్డారని గుర్తించగలిగారు."

ట్రిబ్యునల్ కనుగొన్న దానిని బట్టి ఈ వ్యాపారం విభజనకు పనికిరాదని , ఫలానా బ్రాండ్ కు చెందిన "బీడీల" తయారీ , అమ్మకాలు అని , ఇరుపక్షాల అంగీకారంతోనే ఈ వ్యాపారం సాగిందని ట్రిబ్యునల్ గుర్తించింది. ఈ అన్వేషణ ఆధారంగా వ్యాపారం "వ్యక్తుల సంఘం" యొక్క వ్యాపారమా మరియు దాని లాభాలు ఈ విధంగా అంచనా వేయదగినవా అని నిర్ణయించాలి . పిటిషనర్ తరపు న్యాయవాది వాదన ఏమిటంటే (1) మహమ్మద్ ఊమర్ మరణానంతరం వ్యాపారంతో సహా అతని ఆస్తిని

నిర్దిష్ట వాటాలలో అతని వారసులకు బదలాయించారు ; (2) వారసుల మధ్య ఏకాభిప్రాయం కుదరలేదు , అప్పీలుదారుడు ఫోర్మాపై దావా వేయడానికి దరఖాస్తు దాఖలు చేశాడు మరియు ఆ దరఖాస్తును నిర్ణయించడానికి ముందు వితంతువు విభజన కోసం దావా వేశాడు మరియు రిసీవర్లను నియమించినప్పటికీ పిటిషనర్ రిసీవర్ల నియామకానికి అభ్యంతరం వ్యక్తం చేశాడు. అయితే ఈ వాస్తవాలు పిటిషనర్ కేసుకు సహకరించవు. పైన చెప్పినట్లుగా, ఈ వ్యాపారాన్ని మొదట ఉమర్ వారసుల తరపున వితంతువు మరియు దావూద్ నిర్వహించారు , తరువాత దావాలు వేసినప్పుడు ఏ పార్టీ కూడా వ్యాపారం యొక్క నియంత్రణ యొక్క ఐక్యతను లేదా దాని కొనసాగింపును విచ్ఛిన్నం చేయాలని కోరుకోలేదు మరియు అటువంటి ఏకాభిప్రాయం లేకుండా దీనిని కొనసాగించలేని స్వభావం ఉంది , అందువల్ల రిసీవర్లు వ్యాపారాన్ని కొనసాగించారు. ఈ ఫలితాలపై హైకోర్టు ఈ వ్యాపారం వ్యక్తుల సంఘం యొక్క వ్యాపారం అని సరిగ్గా నిర్ధారణకు వచ్చింది.

బొంబాయిలోని ఆదాయపు పన్ను కమీషనర్ వర్సెస్ ఇందిరా బాలకృష్ణ (([1960] 3 SCR 513*)కేసులో ఈ న్యాయస్థానం వ్యక్తుల సంఘం అంటే ఏమిటి అనే ప్రశ్నను పరిగణనలోకి తీసుకుంది. పరీక్ష మూడు సందర్భాలలో నిర్దేశించబడింది: బి.ఎన్. ఎలియాస్ మరియు ఇతరులు(*[1935] 3 ITR 408*); వ్యక్తుల అనుబంధం ఏమిటో నిర్ణయించడానికి కీలకమైన పరీక్షను సరిగ్గా నిర్దేశించారని , ప్రతి సందర్భంలోనూ పరిస్థితుల నుంచి నిర్ధారణకు రావాల్సి ఉందని ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్ వి.లక్ష్మీదాస్ దేవిదాస్, ఇంకొకరు ((*[1937] 5 ITR 584*), ఇంద్రే ద్వారకానాథ్ హరిశ్చంద్ర పితాలే ((*[1937] 5 ITR 716*)లను ఈ కోర్టు అంగీకరించింది . మొదటి సందర్భంలో ఈ పరీక్షను ఏదైనా ఉమ్మడి సంస్థలో కలిసి నిమగ్నమైన కానీ భాగస్వామ్యాన్ని ఏర్పాటు చేయని వ్యక్తుల కలయికలకు వర్తింపజేశారు. ఒక ఉమ్మడి సంస్థ యొక్క ప్రచారం కోసం ఏర్పడిన వ్యక్తుల కలయికను "సహ సాహసికులు " అన్నట్లుగా*

ఏర్పాటు చేయడం వ్యక్తుల సంఘంగా ఏర్పడుతుంది. రెండవ సందర్భంలో, అనగా ఆదాయపు పన్ను కమీషనర్ వి.లక్ష్మీదాస్ దేవిదాస్ మరియు మరొకరు ([1937] 5 ITR 584) బ్యూమాంట్, సి.జె., పేజీ 589 వద్ద ఈ పరీక్షను ఈ క్రింది విధంగా నిర్దేశించారు.

నా అభిప్రాయం ప్రకారం, 'వ్యక్తుల ఇతర సంఘం ' అనే పదాలపై విధించవలసిన ఏకైక పరిమితి ఏమిటంటే, ఆదాయం, లాభాలు మరియు లాభాలపై పన్ను విధించే చట్టంలో ఈ పదాలు సహజంగా కనిపిస్తాయి, తద్వారా సంఘం ఆదాయం , లాభాలు లేదా లాభాలను ఉత్పత్తి చేసేదిగా ఉండాలి. ఆదాయం, లాభాలు, లేదా లాభాలను ఆర్జించడం కోసం నిర్వహించాల్సిన ఆస్తి కొనుగోలుకు ఇద్దరు లేదా అంతకంటే ఎక్కువ మంది వ్యక్తుల కలయిక సెక్షన్ 3 లోని 'వ్యక్తుల ఇతర అనుబంధం ' అనే పదాల పరిధిలోకి వస్తుందని నాకు అనిపిస్తోంది. మరియు చట్టంలోని సెక్షన్ 9 ప్రకారం , వ్యక్తుల సంఘం ఆస్తికి యజమాని మరియు అందువల్ల మదింపు చేయబడుతుంది."

అలాంటప్పుడు మూల్యాంకనం జరిగిన సంవత్సరంలో మదింపుదారుల్లో ఒకరు మైనర్ కావడం కూడా ప్రశ్నపై ప్రభావం చూపలేదని నిర్ధారించబడింది. ఇన్రే ద్వారకానాథ్ హరిశ్చంద్ర పితాలే (([1937] 5 ITR 716)లో పన్ను చెల్లింపుదారులు ఇద్దరు సోదరులు , వారు ఉమ్మడిగా కొన్ని ఇంటి ఆస్తులను అద్దెదారులుగా పొందారు మరియు ఆస్తులను అలా కలిగి ఉన్నారు మరియు నిర్వహించారు మరియు దాని నుండి లాభం పొందారు. మదింపుదారులు మొదట వ్యక్తుల సంఘంగా ఏర్పాటు చేయనప్పటికీ , వారు ఆస్తిని నిలుపుకోవడానికి మరియు ఆదాయాన్ని ఉత్పత్తి చేసే జాయింట్ వెంచర్‌గా నిర్వహించడానికి ఎంచుకున్నప్పుడు వారు అలా మారారని భావించారు. ఆస్తిని నిలుపుకోవడానికి, జాయింట్ వెంచర్ గా నిర్వహించడానికి ఎన్నికలు జరిగిన వెంటనే అలా ఎన్నికైన వ్యక్తులు వ్యక్తుల సంఘంగా మారతారని

అక్కడ పరీక్ష విధించారు. బర్మా వర్సెస్ ఎం.ఎ.బాపోరియా మరియు ఇతరులు ([1939] 7 ITR 225) లోని రంగూన్ హైకోర్టు కూడా "వ్యక్తుల అనుబంధం" అనే పదాలకు అదే వివరణ ఇచ్చింది. అది మహమ్మదీయుల సహ-వారసుల వ్యవహారం మరియు కేవలం ఆస్తిలో వాటాను వారసత్వంగా పొందడం ద్వారా, తన ఉద్దేశ్యాన్ని మరియు కొత్త హోదాతో పాటు వ్యక్తుల సంఘం అని చూపించడానికి కొంత సహనం లేదా చర్య ఉంటే తప్ప ఏ వ్యక్తి కూడా వ్యక్తుల సంఘంలో సభ్యుడు కాలేదు. ఆ కేసులో సహ-వారసులలో ఒకరిని మహమ్మదీయ చట్టం ప్రకారం వారి తండ్రి మరియు తల్లి సహ-వారసులకు వదిలివేసిన ఆస్తుల నుండి వచ్చే ఆదాయాన్ని రాబట్టడానికి ఏజెంట్ గా నియమించబడ్డారు మరియు ఇది వ్యక్తుల సంఘంగా ఏర్పాటు చేయడానికి సరిపోతుందని భావించబడింది.

ఇతర కేసులను ప్రస్తావించడం అనవసరం. ఇందిరా బాలకృష్ణ కేసులో ఈ కోర్టు నిర్దేశించిన పరీక్షను (([1937] 5 ITR 716) పరిశీలిస్తే పిటిషనర్ , ఇతర సహ వారసులను వ్యక్తుల సంఘంగా సరిగ్గా అంచనా వేసినట్లు మనకు అనిపిస్తుంది. విభజన కోసం దావా వేశారనడంలో సందేహం లేదు , దీనికి ముందు పిటిషనర్ ఫోర్మాపై దావా వేయడానికి దరఖాస్తు చేశారు, కాని వాస్తవానికి దావా వ్యాపారం సక్రమంగా జరిగేలా చూడటానికి మరియు దాని నిలిపివేత కోసం కాదు. దావా పెండింగులో ఉన్న కాలంలో, అంతకు ముందు కూడా, అంటే తండ్రి మరణానంతరం, అన్ని పక్షాల సమ్మతితో ఒక యూనిట్ గా వ్యాపారాన్ని కొనసాగించారు , ఎందుకంటే ఇది నియంత్రణ యొక్క ఐక్యతతో ఒక యూనిట్ గా కొనసాగవలసి ఉంది , అందువల్ల సహచరులు చట్టంలోని సెక్షన్ 3 యొక్క అర్థంలో వ్యక్తుల సంఘంగా ఏర్పడ్డారు.

పిటిషనర్ తరఫు న్యాయవాది ఎస్.సి.మజుందార్ రిసీవర్, త్రిగుణైత్ బ్రదర్స్ ఎస్టేట్ వర్సెస్ కమిషనర్ ఆఫ్ కమిషనర్ ఆదాయపు పన్ను ([1947] 15 ITR 484). త్ల్) కేసు పై ఆధారపడ్డారు . ఉమ్మడి కుటుంబాన్ని ఏర్పరచుకున్న వ్యక్తులను హిందూ చట్టం ప్రకారం మితాక్షర పాఠశాల పరిపాలిస్తున్న ఉదంతమిది. విభజన కోసం దావా వేసి కోర్టు రిసీవర్ ను నియమించి ప్రాథమిక డిక్రీ జారీ చేసింది, అయితే ఆస్తిలో కొంత భాగానికి సంబంధించి రిసీవర్ ను కొనసాగించారు మరియు ఆదాయాన్ని పన్ను అధికారులు వ్యక్తుల సంఘం యొక్క ఆదాయం ఆధారంగా అంచనా వేశారు. పార్టీల వాటాలు ఖచ్చితమైనవి మరియు నిర్ధారించదగినవి కాబట్టి ఆస్తి నుండి వచ్చే ఆదాయంపై పన్ను విధించలేమని అభిప్రాయపడింది. లీజుదారులు చెల్లించిన మొత్తాన్ని వ్యక్తుల సంఘం నిర్వహించే వ్యాపారం యొక్క లాభాలుగా ఏకమొత్తంలో పన్ను విధించలేము మరియు అందువల్ల సెక్షన్ 9 (3) లోని నిబంధనలకు అనుగుణంగా మదింపు చేయబడింది. పన్ను చెల్లింపుదారులు స్వయంగా వ్యాపారం లేదా వ్యాపారం చేయడం లేదని , చట్టం ప్రకారం వ్యక్తుల సంఘం లేదని కూడా అభిప్రాయపడింది. కానీ ఇప్పుడు మన ముందున్న కేసు నిర్ణయంలో ఆ కేసు ఉపయోగపడదు. అక్కడ మదింపు చేయవలసిన ఆదాయం మదింపుదారులచే లేదా వారి తరపున నిర్వహించబడే ఏ వ్యాపారం యొక్క ఆదాయం కాదు మరియు ఆస్తిని విడిచిపెట్టడం వ్యాపారం లేదా వ్యాపారం కాదని భావించబడింది. బొగ్గు కోత మరియు దానిని గుంత తలపై ఎత్తడం వంటి వ్యాపారాన్ని కొనసాగించడానికి కాంట్రాక్టర్లను నియమించిన రిసీవర్ కు వచ్చిన ఆదాయానికి సంబంధించి ; అది క్షేత్రస్థాయిలోని వ్యక్తుల సంఘం ఆదాయం కాదని అభిప్రాయపడింది. బొగ్గు కోత మరియు దానిని గుంత తలపై ఎత్తడం వంటి వ్యాపారాన్ని కొనసాగించడానికి కాంట్రాక్టర్లను నియమించిన రిసీవర్ కు వచ్చిన ఆదాయానికి సంబంధించి ; అది క్షేత్రస్థాయిలోని వ్యక్తుల సంఘం ఆదాయం కాదని అభిప్రాయపడింది. (1) రిసీవర్ త మ ఆధీనంలో ఉందని, బొగ్గు కోత , బొగ్గు ఉత్పత్తి కోసం కాంట్రాక్టర్లను నియమించాడని ; (2) రాయల్టీని ఉత్పత్తి చేసే

వ్యాపారంలో మదింపుదారులకు ఎటువంటి పాత్ర లేదని మరియు (3) ఈ విభజన దావా కారణంగా మదింపుదారులు ఒకరికొకరు దూరమయ్యారు. మా అభిప్రాయం ప్రకారం , వ్యాపారం కొనసాగించడానికి సంబంధించినంత వరకు, ఇందిరా బాలకృష్ణ కేసులో ([1960] 3 SCR 513) ఈ కోర్టు వ్యక్తం చేసిన అభిప్రాయానికి విరుద్ధంగా ఉన్న కేసు సరిగ్గా నిర్ణయించబడలేదు. పిటిషనర్ తరపు న్యాయవాది వాదించిన మరో కేసు బుల్దానా డిస్ట్రిక్ట్ మెయిన్ క్లాత్ ఇంపోర్టర్స్ (గ్రూప్ , ఖమ్గావ్ వర్సెస్ కమిషనర్ ఆఫ్ ఇన్కమ్ టాక్స్ , నాగ్పూర్ (2). అలాంటప్పుడు జిల్లాలో వస్త్రాన్ని దిగుమతి చేసుకోవాలని కొందరు వ్యక్తులను ఆదేశించి , జిల్లా అధికారులు రూపొందించిన వస్త్రం పంపిణీ , అమ్మకాలకు ఒక పథకం అమలు చేయాల్సి వచ్చింది. అది వ్యక్తుల సంఘం కాదని తేల్చిచెప్పారు. దిగుమతిదారుల బృందంగా వీరిని నియమించినప్పటికీ.. వీరంతా ఆ పథకంలో పాల్గొనలేదని తెలుస్తోంది. గ్రూపు సిబ్బందిలో ఎప్పటికప్పుడు మార్పులు వచ్చాయని, పథకంలో పనిచేయాల్సిన అవసరం లేదన్నారు.

ఈ వాస్తవాల ఆధారంగా వ్యాపారాన్ని కొనసాగించడానికి లేదా లాభాలను పంచుకోవడానికి గ్రూపు అంగీకరించలేదని అభిప్రాయపడింది. ఆ కేసు దాని స్వంత వాస్తవాల ఆధారంగా నిర్ణయించబడింది మరియు "వ్యక్తుల సహవాసం" అనే పదబంధం యొక్క అర్థాన్ని ఏ విధంగానూ ప్రభావితం చేయదు. ఖాన్ బహదూర్ ఎం.హబీబుర్ రెహమాన్ వర్సెస్ ఖాన్ బహదూర్ పై కూడా న్యాయవాది ఆధారపడ్డారు. ఆదాయపు పన్ను కమీషనర్ , బీహార్ మరియు ఒరిస్సా (') దీనిలో వక్ఫ్ డీడ్ అమలు చేయబడింది , దీని ద్వారా పన్ను చెల్లింపుదారుడు అంతిమ ప్రయోజనంతో కూడిన ఆదాయాన్ని పేదలకు అంకితం చేశాడు మరియు ట్రస్ట్ యొక్క ఏకైక ముత్వాలీగా నిలిచాడు. లబ్దిదారులకు ఏకకాలంలో, అదే నిష్పత్తిలో లబ్ధి చేకూర్చాలని దస్తావేజులో పొందుపరిచారు. సెక్షన్ 41(1) వర్తించదని, అందువల్ల లబ్ధిదారులందరూ వ్యక్తుల సంఘంగా ఏర్పడ్డ ప్రాతిపదికపై కాకుండా ప్రతి లబ్ధిదారుడి

వాటాకు వచ్చే లాభాల ఆధారంగా పన్ను విధించాలని పేర్కొంది. ఫజల్ అలీ CJ (అప్పటిలాగే) వద్ద గమనించారు P. 194:-

"అకౌంటింగ్ సంవత్సరంలో లాభాలను పంచుకోవడానికి అర్హులైన వారు కేవలం 24 మంది మాత్రమే ఉన్నారని మరియు వారు సమాన వాటాలకు అర్హులు అని ట్రిబ్యునల్ యొక్క నిర్ధారణను తప్పనిసరిగా అంగీకరించాలని నాకు అనిపిస్తోంది. ట్రిబ్యునల్ పేర్కొన్నవి తప్ప పన్ను చెల్లింపుదారుడికి ఇతర సంబంధాలు లేవని , వారు లాభాలను పంచుకోవడానికి అర్హులని వాదించనందున , ఆదాయపు పన్ను అప్పీలేట్ అసిస్టెంట్ కమిషనర్ సూచించిన వివిధ కేటగిరీల వ్యక్తులను 'కుటుంబం' అనే పదంలో చేర్చారా లేదా అని చర్చించడం విద్యాపరమైనది."

ఈ ప్రాతిపదికన ఆదాయాన్ని వ్యక్తుల సంఘం ఆదాయంగా అంచనా వేయలేదు మరియు ఆ కేసును కూడా దాని స్వంత వాస్తవాల ఆధారంగా నిర్ణయించబడింది.

ప్రస్తుత కేసులో ఏ ఆదాయంపై పన్ను విధించాలనేది ప్రశ్న. ఆదాయం అనేది పక్షాల సమ్మతితో ఒకే వ్యాపారంగా నిర్వహించబడే వ్యాపారం యొక్క ఆదాయం. మృతుడి ఆస్తి నిర్వహణ కోసం లేదా సహ-వారసుల వాటాల విభజన కోసం ఆ సమయంలో దావా పెండింగ్లో ఉన్నంత మాత్రాన ఈ కేసులో పన్ను విధింపు సంఘటనను ప్రభావితం చేయదు , ఎందుకంటే పైన చెప్పినట్లుగా , వ్యాపారాన్ని ఏకీకృత నియంత్రణతో మరియు పార్టీల సమ్మతితో ఒక వ్యాపారంగా నిర్వహించారు. ఆదాయాన్ని వ్యక్తుల సంఘం ఆదాయంగా అంచనా వేయవచ్చని హైకోర్టు చెప్పడం సరైనదే.

అందువల్ల అప్పీళ్లను ఖర్చులతో కొట్టివేయాలి. ఒక వినికిడి రుసుము.

అప్పీళ్లు కొట్టివేయబడ్డాయి.